

Ministoor pismo.

Premota.

18
Troo dejanje.
3. prizor.

Ona. Skemota /: pral zavrt, debeli ruto /
ga njim / Matkoj, /: nisi rec knjig: /
Tolika, iolika! /: po prime ga, pral in pleha, kakor alenec,
hi bihlo pajira: / Matkoj!

Gospod! Ali ni se potlaya?
da pride paloj. Oj, oj! /: sede se v naslonjaci / Daj mi
hitro knjigo, daj!

Radero? Mo tisto, Rer je poteca znamenje. /: to polzi
Matkoj knjige na mizo: / Skasno, skasno!
Raj pa ti je? Raj? Raj? - Pa tako maglo opravnjes?

Smrd, smrd, gotova smrd!

ti je pripotilo. Angina, kump, disteritis. Me morem rec
pajirati. Se neslotilo ur in konec me bode. Dotlor,
Rer je doktor?

Se jedenkrat ponj? Me, calraj! Sem stopi Matkoj!

Poglej mi spet v gubo. Tasli! / Lija: / Raj, riolis?
ose pdece. Bah, pitl nisi videl?

Skakala. Raj se pmejse, ti pvel ti bndasti?

primesem klave. Klave! Da mi bodo jivzi po bolj pajotrajeni.

Da, da, ona vsa prajja klava, ona me je skonalu / Oni /
Te si klava vseh mojih boleznij, ti, mihae drugi.

Jaz? Ti, ti! Mačlase³⁰ pi' kuharj prav močno, črno Ravo.
Se po Ravih pi' mi' jo pi'bla, dočler mi ni' strop, jajjedol
vseh živcev.

domišljav? Klava in jalkohol. Misi li' enl, Mateoz, kaj je
pravil, dočler? Klava in jalkohol sta najhujši strop
človeku.

in jalkohol. Ti, nikoli no pijes Rave?

nimam. In jalkohol, spirit, zganje, vino, pivo, vse je strop.
Mateoz, pili si' kiste steklenice bivarca in plivostke
pobral is' pmaro in glit.

glit. Kam?

v svoje grlo. Gredi pijanec!

kolera - pi' slovi po konci, vige Rijigo, no bla in kri'ci
Kolera, Kolera, grozno! Ma trgu je že! O, jaj
jo že čutim! Sečlje te me, klic me lomil!

gospod. Prac, prac, nesrečna ženska! Ven, ven!

Mateoz, bij po Karbol. Skropi, potivaj mene,
sebe, vse, vse!

vico opeta. Kolera! - Po trgu je leje mlit'ci, Matkor, mopi,
polji. Nisi črni, grozno, grozno!

se blede. Kolit'ka pi' je pidela mlit'cev?

je nobenega. Ah, nisi jekler, pla je ze na trgu Kolera?

na trgu. Koleraba! In ti' me taku strasiš, neumnica

žonata. Kolera? Da mi le besede ne gine, ni kdaj
reci?

Šli nego? Le dobro, že dobro! Le postavi stropičnico v kot. Če
jo le vidim, pa sem presaj bolj mičen. Karbol, da Karbol
pa ti hanka vse bacile. Kolera, tifus, tuberkuloza,
ves, da so tu sami bacili, vsaka bolezen, le bacili,
pa Karbol vse potlačava. Raj da ga pookam. Oj
Kako pladko plini, bolj nego vse disave!

pa dalec? Raj ti pomejes?

Raj ti pomejes? Pojdi pla te ne vidim, Kako si me preskani la,
da se mi presejo že zdaj pri udje.

vse zdravje? Slabo, slabo!

prav v pedu. Zelo dalec? Le zdravnej sem se bal. O zdaj pa
vem, kaj, kaj mi ga raj jeda.

Kaj daj. Šli ste povedali, gospod plodkor, Raj naj mi kuhajo?

nadanku. / Il kni: / Ti pa pamni! - Kako ne bolezn
paysajajo po mestu?

škarlatina. Škarlatina, hm, hm! /; Potegne Makenja
na stran /; Makenj, ali nisi videl, da sem sinai
bil polen v lice?

pa blodi? Kolce? In prai ljudi? Kilitko stopinj je
Kajal termometer?

Kati? Dael! Potem bi bil že ali knhan ali pecer

Gospod doktor! Ali Marlatina popada tudi odrasle ljudi?
ne mislite? Sinoči bilo mi je tako srce in polni sem bil,
Kaj ne, Matevž?

Kupak. Čujte!

Neprijetje. Zeli res? Meni pa pa zdi -
svoj promj. Ali zaradi Klare? Posebno rad mi je in
tudi veselje, da tako vel mi^o mi^o hči vedno spozna
za svoj nevesto.

moje pomai. Vesel sem prav vesel! Ona potliči
pender Klav! Ali si jej že povedala, sli pa vi, gos,
povod doktor?

se zni^o? Če pa je Klara?

jo bodem. Torej pa vam zdi da sem bolj zdrav?

zmerom prava; Da, da, dijela! Moji mislite, da me
poslušajo ženske? Zapra v jnti, poper v prikluti,
plisave v macnati^h jedeh, parnim trupam me
pitajo in potem tudi zdrav ibo^o! Kaj ne,
Matevž?

po prah. Dobro, dobro! Torej si pa podajte roki in dv,
kajta dan!

podreje. Bas zato bo dobro, da dobim doktorja v tivo!
neonj da žena. (Klari!) Do Kedej misli^o, da bo de
vso pripravljeno?

ne pojde. In zakaj ne?

gospod doktor. Kaj vendar?

angel moj. Zraven zdravnika! Ko bi njega ne bilo,
tejal bi že z odabnejšim grubu. Kaj ne, Matevž?

na krajo. In vselej pomagaj!

vselej pomagaj. /h/doktoru! Kaj pa vedno? Zakaj
tako klaverni? /h/Mari! Tolkomega možja!

Vsa dekleta ti zavidaajo!

prepuščam. Kaj stišim? Munkasta?

Munkasta? Molči, pesel, Radar jay govarine!

to mrgla. Odnesi jo! /K. M. / Ti pa stebi, da bo
kmalu vse prejeto!

sv. Mikulija. Opaznam kaj! Zol parma je, da bi
me zdravil doktor. Težko je klati moje prsni.

Klati booleta se!

hudo misli. Zakaj pa se potavljata?

bili prešna. Zakaj ne? O, samo zaradi tega
naces, ker jaz gelim!

se potpitate. Zakaj? Se danes naj se dobei dan!

ne gori. Zakaj pa se ti! Pa mi že kuješ klatu za
krotom, da me zdravita /:Trkanje:/ Ko spet
prihaja?

nagnanim. Ti, ti! Kakšen veter pa te je zanesel k meni?

notaristi in pisil. * ~~Torej si, pester je postal pametna.~~

Mislil sem že, da bodeš recen koncipijent! Mo in
zdoi?

je plutodem. Jay? Karko? Minirovljen sem in ni keo
se ne zmeni, pa za moj besedo!

ministru. Ja, da, bila pa posolca in nekaj mesecev
sva celo slupaj stanovala. Ali ti nisem že
pravil, Montez?

stanovali zupin. Mo tu čas ni se bil minister! Bil
je pokleven dijak, kakor jay, pa se ranjalo se mu
ni, da boote kedaj peotel na ministerskem stolu.
rec videla. Ne, on je šel na sever, jay na jug. Pozabil

bi ga bil, da ne bi peklisil istal neyovega imena
v političnih barbach. Jay sem se ogibal politike,
bil sem le uradnik. On se je naposled poospel
na visoko mesto, jay pa sem doblizil svojra leta.

na travjetlem. Jay da bi pisal ministru? Tako
visokemu gospodu?

posolen. Kaj, posolec? Visoki gospodje zabi'vo prij'e,
teljev izja svoje mladosti!

pa paragale. E, pusti me v miru!

paragal bogumilu. Mo zdoi pa se ženstle! Montez,
ali znaš latinisti?

* Vrdeči srajci?

Kaj mislite? Ali se je že srečala pamet?

Gospod varuh - No, ali še piteš tiste ne,
slanosti v slovenske časnikle?

neslanosti? O, le potaji se, mi poznamo
tiča!

da bi kedaj? Fi, ti si nas smečil,
da smo okoščneli birokrati iz an.
tediluvijanske dobe. No, sevé, takli
skakáci bodo modrost učili nas, —
gospod varuh. Je dobro, saj se poznamo.

Torej notarski izpit si naredil? †

ne rec^o. Misij je škod: Mulier taceat in ecclesia!
Mi Koli. Torej poslušaj! To znači: Lenaska, molči
v cerkvi!

ne bodeš podreli! Kaj ti tebe briga?
varni k dolžnost — Ali ne bodeš molčala? Meni, da se
pisma ministram tako čestkajo kakor jih ti čestkaj
svojim prijateljicam? Pjodita pedve, pojotita,
a ti bogami, pacakaj, da stvar premislim!
bolši ministru. Da bi te! / Ko domi vidi deti /
Makov, potipaj mi žilo. Bojim se da me bo spet
napadla kakva bolezen. — Ali čisti, kako naglo
bije?

ne čitim. Gum pec, kod pa ti plješ^o? Tu, tu! Člaj
pa stej na uri, kotiko vdarcev v minuti! / Gleda
na drugo stran /

naglo bije. / pbno se proti njemu / Kaj, tako naglo?
Grozno, guzno; se deti ne morejo vdarcev pravi^o,
če morete. Ali prisvoda nenimna! Žilo, žilo stej?
svoje zdravje. Ko bi ti čutil moje bolečine!

v postl. Kdese jabalko, quilo v predi!
izpromenli. Jaz vem kaj stpim. Kaj ne, Makov?
do ministra. Jaz? In pisati? Se prstov ne morem
gavsti.

podpisite. Kaj bi petel ~~Min~~ minister, ki bi mu ne
pisal s svojo roko?!

pomagali. Mihi? Kaj naj storim?

ministru. Pa kako prilagoditi? Iz vse svoje prakse
ne pammim nobenega novina, kako pisati
zasebno pismo gospodu ministru.

zaobjelenci. Torej pisi, kar meni?!

podpisite. Jusede se in memraje čite: / Nasor
okolemenija - - - - - In ki bi se ne spomnil

rečmene? Kakšna klamaja!

mladosti. Naj bude! / Podpise!

se jedno prošnjo. Kaj še?

in Klara - Ti in Klara? Kaj inia Klara opraviti?
Leboj?

blagoslova. Matevz, kaj me bude zaotela! Vse
čim mi je pred očmi!

z Beartolan? Najaj, pismom do ministra, sem
z njim!

Vas pluga! Matevz za njim! Njeni mu pismo!
dolgo petca. O, ti grodi plepar - takle me
varati!

J
Drugo dejanje.

1. pripor.
Dremota. Markov?

Tako! Tu sem postavil pol v peno! Ne, ne, tod pre
pohava! O, je čutilim, da me tega po udih!

Boli na pance! Ali tebi ne škoduje prepiti?

Kaj pa je to? Tak petecel, ki pihva sluzi odprto otko ali
vata!

sluzi done. Dobu? Smrt ti lahko nastopi. /: Može se!
Kaj mi prijgo. To ti je nčono berilo. Tokajuje,
da so zrak, voda, zemlja, da so ja in ti, da
smo vsi polni glivic in bacilov.

ne čutilim. Neminej! — Toda velika preča. Karbol
so potlonca, bacile in glivice. Ali si škropil pred
hiso?

v bolnici. Prav, prav! Mi vsaj nihče ne bode zanesel
Kake boleznin v hiso! /: lika! Bacile in glivice so
ali škodljive ali ne škodljive.

Vilhojija! /: posloni so po tline! /: Kdo tako kriči? O liči,
ti! — Pa se predy mes?

tu pagnani. Kaj praviš? Megova škocelnija, da je
sam pisal?

gospod paruh! Meni, minister? Kd bodu to štivali v
mestu, Karle se bodu enotili! In miji svarišci,
Karle mi bodu zavistali!

protokoli. Naj le prozi'v in si kri'vijo debet! Mnenemu
ne storim nobene usluge, raj tudi meni ni nobena
kredoj bil uslužben. Torej minister sam?
s svoj'v potu. Povej,endar, kakšje s'v? Prav natanko?
po tvojem odhodu. / Bogamila! / Tu sem stopi'!

Tu sem! In zdaj povej, kaj je reklo, gospod minister,
kaj si mi bil igračil moje pisemce?
nepozabni prijatelj. Nepozabni prijatelj je reklo; kaj te,
kaj te!
lepo govorjenu. Ah, no tako dobrihanje je poznano!
Nadalje, nadalje!

mi je smodko. A-a!
jo užgal. Mi mogace! Minister tebi smodko?
imate li podobno. In ti si pogovoril?
moral sedeti - Tih, pla plim nadalje. Kaj potem?
lektor povtler, 'Kaj, kaj, povtka? Jaj, da želim?
Oti potuhnenec!

odstovol me je. In pisno?
Tukaj je. Kje pa, po mačim'li?
ne mogla izkati. Opa tem ga poznani! Slabo pizarov
je imel že takrat. - Cujno!
Gimn pisemce. Cujte, cujte; Tika me, kakor v
studentovskih letih!

Krasni' rasi' — Da, da, Krasni' rasi'!

pridnosti' primernega. Kdo bi to bil poprej vedel, nekaj' let
bi se lahko bil pletel.

živijo! Veseli me, da je moja beseda toliko veljala.
protelija, Čitaj, čitaj!

vprojo volbino. Oho, kaj pa to pomeni? V moji volbino?

Pa ne, da misli' —

gripa ministri. To je spet tvoja spletka! Ne, ne, iz te
motle ne bo Rinka.

gdim vreden. Vreden ali ne, Meta je odložena!
ne bodeš solit. Martov, kako sem rekel? Mislil
si tava. Ope! / Bogomila! / Konec, Konec!

Kalsen Konec? Konec pisma! Čitaj, čitaj!

nagnani' dan. Kateri dan?

olom poroke. Lepe gmešnjave si mi naredil!

v nari' hisi. Tava izredna čast. Blaga duša, ti se nisi
izprijemil. Ti no zatajuješ svojega prijatelja, se
pravi minister, pa jaz le pohleven, uposlojen
uradnik. Vproji hisi se jaz dovolj vati, večjega
veselja si ne morem misliti. In kaj bi poročili v
meslu? Na Lindland bi se enobla!

slupaj' bedovalu. Večkrat. Pa študent je nisv izbirani!
Vseka jed nam je pla v plač. Imeli smo

gorka zoba in gorka želodca. Toda čakaj! Spominam
se, da sem nekoli dobil mesenih klobas z doma
in jedel jih je nekdanji gospod minister, pravo
slastjo!

dolariti plan. Ne, ne, svoje besede ne morem pre,
brniti doktorju.

noce. Tudi ti v zaroti?

minister. Ne bodite pitni! Kje pa imas pismo?

Čakaj? Daj, da pbranim tu častni spamin pisotlega
svojega prijatelja!

njihova pisma Daj, daj! Kaj se potavljais? Jaj
že sem, Karlo se vesti!

Marka ga. Tdaj pa vidite! /: Pogleda na ura!

Ob tem času prihajje moj doktor! Danes
sicer ne čintim nobenih bolečin. Se dolgo mi
ni bilo tako dobro!

Sobino! Kje pravis, Markoz? Minister ni meni
pisati?

velika zival. Zarobljenec!

velik gospod. Karlo se bodi psi zarobliti! In
doktor, Karlo bo gledal!

se pazite. Aj, Markoz, ali ti nisem pravil, prepika
se varovati. Hvala Bogu! Spnes sem prav

deber.

rad pišim. Menadam reslje sem plačovel. Tote pismo
poglejte. Kaj mislite da koga je?

Ne vem! Kije, gospod minister, moj biosi pošlec
na vsencelotni mi je pisal pam, sovjeracno!

Res? Res, res! Le pogledite podpis!

Gov, km! Ni doornite?

tu pismo? Bogom! Pravdu, ja jga poznate moj
parovanec!

veliki llini dnevi. To ni mogace! Bil je na Dmaji, od
koder se je sele pceraj vnil. Tam je predstavil
minister, mojemu pošlec in izročil mi moje
pisemce. Priporočil sem mladega cloetka
ministromi milosti;

minister? Odgovor in mnogo pozdravov. Se celo
obiskati me hace minister.

da je va resnicu. Zakaj ne bi bilo? Zakaj bi se minister
ne spaminjal prijatelja iz študentovskih let?

Tu ta pisava — pa raskajte kaj imam nekje
njegov podpis na nekem stekletu. Biz gram
iskrat!

je pri kraji. Ne, ne, vas sem me vgnemija, Tudi meni
je do resnice. Posim malo potpisite. Recoj se vrnem!

1. vti. de. 1.

J. prizor.

Rešnja. Oremota

Kje je Klara? Masel sem podpis. Podobna sta si, ko
jajce jajcu. Kol bi se tudi predrgnil, da bi
panarejal spise?

od ministra? Popolnoma! In to me tako reseti, da
sem se ves pomladal. Mubeno bolejni, no entim več;
vse jedno. Lotaj me bo treba nobenih zdravil več.
ste dobri. Hvala vam na vašem trudu. Radar spel
z bolim prsim vas —

s svoje vednostjo. /i na stran:/ Ljube! /Podobanju/

Pojnam vašo pojstvovalnost. Nečem vas zadrževati,
ker imate gotovo še mnogo vizit!

gospodično Klara. Mi še menota opravljena. Izročil
je bodem jaz vašo pozdrav!

Na videnje! Z Bogom! — Matej, hitro mi po-
kličite gospo, Klara in Bogomila! /ku vobitost/
Bacile v glavi! Jedno kolo preve! N. slamičiji
da sem bolan. In toklenim slovetki brez vesti
in namičenja bil sem jročem. Tobu da sem ga
spoznal. Spravit bi me bil pod grudo. Kainor
pogledam samo kinaistor! Tudi to ministrovo
pisno. Od jze se tresem, da si fantalen upa
tako me voditi za nos!

Mari' misli, da sem stopi in da ne znam lociti poma,
rejene od prave pisave? Ogasolil mi je bodem,
da bude pamni danajni' stan! Se prhajaj'o,
dobro! /: Bogomilu! Tu sem stopi, mladi
gospodič, tu sem!

gospod varuh. To pismo je pisal pam gospod minister?
Kdo pa drug? Vpric' tebe?
mene. In sam podpisal?

bil pomudil. No, poveda! Ministri konajpi'jem tom
pamjaj'o smotke!

Ne plaki! Velika mi cast, No ti to bile pominu, he?
Rajmanite? Poglej ta podpis! /: Polegne ocleret iz zepa!
Ta je od ministrove roke! In gaj' primerjaj' se-le
klimke! /: Raje pismo! Podpisa sta si podobna,
kakor latinska hitajre'ni. Ali ne?

bil se mlaj'ri — Jedro leto!

vojo pisavo. Lada pa je dovolj svoje nestane rale!
je pisal. Kolona prediznost. Tu-le imaj' pismo in
skrami si ga v spamin in soarilo. Moja hiva pa
ti je odlej' zaprta.

do Mare. Lini' vraga, pa ne moje hčere!

za notarja. Tebe, da bi kot imenoval za notarja?
Beji, beji!

Bodem notar. Pusti me v miru!

Dragi moj! Alha, zdej sem dragi moj. Tugace pa vam je
toliko do mene, kakor knjavici za svoje mladiče
in tlarini. Za tlarino prece prepisaj slab meni!

Podobar. Mlci, p podobarji!
odgovorite pa hiše. In ti se prerasujes? Pojdi, pojdi!
potem branili. Notar, notar! Jaz niti ne verjamem, da
je naredil izpit.

pa se uverite. Mo, dobw, kadar bodes notar, potem —
potom, ata — Bodemo videli!

Pravdica. Telegram?

Larijo! Mo, kaj spet kričis?

potom. — Bodemo videli!

dananjega dneva. Mo, no, kaj ne pravim, da bi ne smel
peli v našo hišo. Tvoj pč, bogavit, bil je res podenjet,
jedini moj pravi, iskreni prijatelj. Izrazil mi je
tebe p ne smatni posteti, naj te zgajam. Izpotnit
sem, to mi potya moja vest, projo pljžnost.

bodem hvaležen. Pusti,пусти!

Dragi ata. Me bodita neolježna!

ima besedo. Kdo? Podobar Podobar, išce najsi bolniklor
p drugi hiši.

ljubi ata. Lep vidim, da se moram udeti. Alha, in ti

tako lahko stajes od sebe, edino hčer?
bila s teboj. Res, res! /: Podaj jej roki:/ Srečno in
slajno pra živeča ose dni. Oaj Bog, da bodeta tudi
vidva v starosti v prava spaminata prečelkih dni.
Bog vaju blagoslovi!

Punec.